

UÁ½ MÄŠ ASI NEMÄ• RÄ•DA...

ÄšterÄ½, 04 leden 2011

Tak po rozvodu - vlastnÄ½ jiÄ¾ bÄ½hem nÄ½ho - jsem si našel novou lásku a všechno bylo fajn. Byl jsem v ráji, byl jsem omámený a cítil jsem obrovskou úlevu. Ovšem potom, co jsem jí Ä™ekl, Ä¾e jsem do ní zamilovaný - pro mne to není problém a kdyÄ¾ to tak cítím, tak to prostÄ½ musí ven - tak od té doby její zájem zaÄ½al klesat a teÄ½ jsme ve fázi asi uÄ¾ koneÄ½né...

UÄ¾ mi ani nenapíše dobré ráno nebo dobrou noc a já jsem zase na začátku a nevím, co mám dÄ½lat. Skoro bych se rozkrájel, abych tu pohodu vrátil zpÄ½t, ale poÄ™ád tvrdí, Ä¾e je sobÄ½staÄ½ná a Ä¾e mne vlastnÄ½ nepotÄ™ebuje. ano, já nevím, má mne prý ráda, ale vyslovit slovo miluji tÄ½ je pro ní problém. Prý se bojí, Ä¾e se to pokazí a teÄ½ si vymyslela, Ä¾e je chladná, protoÄ¾e moje nezletilá dcera ji prý „nebere". Ovšem moÄ¾ná je to pravda, moÄ¾ná jen záminka. Dcera jí ale bere, má jí ráda, ale nebere jejího syna, který má poruchu DIS a jde mu to všechno trochu hÄ½Ä™e, neÄ¾ jiným dÄ½tem. Mezi dÄ½tmi je rozdíl 5 let a chápu i dcerku, ale také mou zatím lásku, ale myslím si, Ä¾e moudrÄ™ejší by mÄ½l ustoupit a nemÄ½lo by to mít na náš vztah zásadní dopad. Ale obávám se, Ä¾e uÄ¾ je dokonáno. Já se snaÄ¾ím být pozorný a to je moÄ¾ná ta chyba - kdybych pozorný nebyl, tÄ™eba by si váÄ¾ila kaÄ¾dé ky dostane. Tak nevím - mám to nechat bÄ½Ä¾et, aÄ½ to dopadne jak chce, nebo si "kleknout a prosit, nevzdávej to"? Renda